

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням спільного українсько-венесуельського підприємства “Фокус” щодо офіційного тлумачення положень статті 58, пункту 22 статті 92 Конституції України, статей 2, 38, 303 Кодексу України про адміністративні правопорушення, статті 155⁷ Кримінального кодексу України, статей 11, 348 Цивільного процесуального кодексу України, статей 5, 19, 22 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності”

м. К и ї в
12 липня 2001 року
№ 31-у/2001

Справа № 2-28/2001

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Скоморохи Віктора Єгоровича – головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича – суддя-доповідач,
Євграфова Павла Борисовича,
Іващенко Володимира Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Тимченка Івана Артемовича,
Тихого Володимира Павловича,
Шаповала Володимира Миколайовича,
Яценка Станіслава Сергійовича,

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням спільного українсько-венесуельського підприємства “Фокус” щодо офіційного тлумачення положень статті 58, пункту 22 статті 92 Конституції України, статей 2, 38, 303 Кодексу України про адміністративні правопорушення, статті 155⁷ Кримінального кодексу України, статей 11, 348 Цивільного процесуального кодексу України, статей 5, 19, 22 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності” від 18 лютого 1992 року № 2132-XII з наступними змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Вознюка В.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб’єкт права на конституційне звернення – спільне українсько-венесуельське підприємство “Фокус” – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 58, пункту 22 статті 92 Конституції України, статей 2, 38, 303 Кодексу України про адміністративні правопорушення, статті 155⁷ Кримінального кодексу України, статей 11, 348 Цивільного процесуального кодексу України, статей 5, 19, 22 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності”. Необхідність в офіційній інтерпретації суб’єкт права на конституційне звернення обґрунтовує тим, що, на його думку, мають місце факти неоднозначного застосування Вищим арбітражним судом України положень пункту 22 статті 92 Конституції України, статей 2, 38, 303 Кодексу України про адміністративні правопорушення під час розгляду справ про притягнення його до відповідальності за правопорушення у сфері антимонопольного законодавства.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень (подань) своєю Ухвалою від 12 червня 2001 року відмовила у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України”.

3. Із матеріалів справи вбачається, що постановою Антимонопольного комітету України від 20 листопада 1998 року

“Про припинення порушення антимонопольного законодавства та накладення штрафу” дії спільного українсько-венесуельського підприємства “Фокус” (далі – СП “Фокус”) та інших суб’єктів господарювання щодо підвищення та встановлення єдиних цін на послуги з проявлення кольорової фотоплівки та фотодрук визнані такими, що порушують вимоги антимонопольного законодавства, передбачені абзацами першим, другим, четвертим статті 5 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності”, та накладено штраф. Не погодившись з таким рішенням Антимонопольного комітету України, СП “Фокус” звернулося до Вищого арбітражного суду України з позовною заявою про визнання його постанови недійсною. Рішенням Вищого арбітражного суду України від 6 травня 1999 року позивачеві було відмовлено в задоволенні позову. Судова колегія по перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України рішенням від 6 серпня 1999 року та судова колегія по розгляду спорів Вищого арбітражного суду України ухвалою від 19 квітня 2000 року рішення Вищого арбітражного суду України від 6 травня 1999 року залишили без змін. З матеріалів справи також випливає, що Антимонопольний комітет України звернувся до Вищого арбітражного суду України з позовом про стягнення з СП “Фокус” штрафу та пені. Рішенням Вищого арбітражного суду України від 25 квітня 2000 року Антимонопольному комітету України у задоволенні позову було відмовлено. Судова колегія по перегляду рішень, ухвал, постанов Вищого арбітражного суду України постановою від 1 вересня 2000 року скасувала рішення Вищого арбітражного суду України та передала справу на новий розгляд.

4. Згідно зі статтею 42 Закону України “Про Конституційний Суд України” однією з вимог щодо змісту конституційного звернення є наявність обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні положень Конституції України та законів України. Відповідно до статті 94 цього ж Закону підставою для конституційного звернення щодо офіційного тлумачення Конституції України та законів України є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб’єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод. Цих вимог в конституційному зверненні не дотримано. Не аргументовано також твердження про те, що застосування положень статті 58 Конституції України, статті 155⁷

Кримінального кодексу України, статей 11, 348 Цивільного процесуального кодексу України, статей 5, 19, 22 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності”, статті 303 Кодексу України про адміністративні правопорушення може призвести або призвело до порушення конституційних прав і свобод суб’єкта права на конституційне звернення. Фактично автор звернення оспорує законність рішення Вищого арбітражного суду України. Перевірка правильності застосування судами норм закону є компетенцією судів загальної юрисдикції і відповідно до статті 14 Закону України “Про Конституційний Суд України” не належить до повноважень Конституційного Суду України.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам, встановленим Законом України “Про Конституційний Суд України”.

Стосовно клопотання щодо офіційного тлумачення положень статті 58, пункту 22 статті 92 Конституції України та статей 2, 38 Кодексу України про адміністративні правопорушення, то в аспекті конституційного звернення спільного українсько-венесуельського підприємства “Фокус” Конституційний Суд України у Рішеннях від 13 травня 1997 року № 1-зп, від 9 лютого 1999 року № 1-рп/99, від 19 квітня 2000 року № 6-рп/2000, від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 вже дав офіційне тлумачення положень цих статей.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50, 94 Закону України “Про Конституційний Суд України”, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням спільного українсько-венесуельського підприємства “Фокус” щодо офіційного тлумачення положень статті 58, пункту 22 статті 92 Конституції України, статей 2, 38, 303 Кодексу України про адміністративні правопорушення, статті 155⁷ Кримінального кодексу України, статей 11, 348 Цивільного процесуального кодексу України, статей 5, 19, 22 Закону України “Про обмеження монополізму та недопущення недобросовісної конкуренції у підприємницькій діяльності” на підставі пунктів 2, 3 статті 45 Закону України “Про Конституційний Суд України” – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України “Про Конституційний

Суд України”; невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ